

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 11 lutego 2026 r.
znak sprawy: DNI.tr.660.74.2026

Pan
Mariusz Sira
Wójt Gminy Radowo Małe

Dotyczy: zaopiniowania projektu planu ogólnego gminy Radowo Małe

Szanowny Panie Wójcie,

na podstawie art. 13i ust. 3 pkt 5 lit. a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (1), w związku z pismem z 16 stycznia 2026 r. (znak: IB.6722.1.2024.AO) dot. zaopiniowania projektu planu ogólnego gminy Radowo Małe, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi – przedstawia opinię w zakresie kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej i rozwoju produkcji rolniczej.

Opracowanie planu ogólnego dotyczy całego obszaru gminy wiejskiej Radowo Małe, położonej w powiecie łobeskim, w województwie zachodniopomorskim, o powierzchni ok. 180,4 km².

W gminie Radowo Małe użytki klas I-III zajmują ok. 15% powierzchni wszystkich gruntów rolnych gminy.

Niewielka część gminy objęta jest obowiązującymi planami miejscowymi.

Projekt planu ogólnego wprowadza trzy rodzaje stref o charakterze rolniczym: strefę wielofunkcyjną z zabudową zagrodową (SZ), strefę produkcji rolniczej (SR) oraz strefę otwartą (SO). Wyznaczono 72 strefy SZ, 26 stref SR i 32 strefy SO, które obejmują w szczególności grunty rolne (w tym użytki zielone), obszary leśne oraz inne tereny

niezabudowane, zachowujące charakter przestrzeni otwartej. Strefy SO zajmują zdecydowanie największą powierzchnię gminy, stanowiąc tło dla pozostałych stref.

W 14 strefach SR i 1 strefie SO dopuszczono lokalizację elektrowni wiatrowych.

W 8 strefach SO i 20 strefach SR dopuszczono lokalizację elektrowni słonecznych.

Oceniając proponowane w planie ogólnym ustalenia, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca uwagę, że część przyjętych w planie ogólnym rozwiązań, z punktu widzenia ochrony gruntów rolnych, jak i planowania przestrzennego, jest nieracjonalnych, a ich wprowadzenie będzie się wiązało z ingerencją w rolniczą przestrzeń produkcyjną.

Nieuzasadnione jest planowanie nowych stref nierolniczych (SJ, SU) w otwartej rolniczej przestrzeni produkcyjnej, na terenach dotychczas niezabudowanych, co ma miejsce np. w odniesieniu do stref: 17SU, 95SJ, 98SJ, 110SJ, 111SJ. Taka lokalizacja zabudowy nierolniczej w otoczeniu stref o charakterze rolniczym prowadzi do rozpraszania zabudowy w przestrzeni rolniczej, jak również może wywoływać konflikty społeczne, które w znaczny sposób mogą utrudnić lub uniemożliwić prawidłowe funkcjonowanie gospodarstw rolnych. Zasadne jest, aby strefy planistyczne były wyznaczane w otoczeniu istniejących już obszarów o zbliżonych cechach zagospodarowania terenu, tworząc tym samym ze sobą funkcjonalne i przestrzenne powiązania. Szczególne zastrzeżenia dotyczą strefy 17SU, gdyż w jej granicach występują użytki klas I-III.

Mając na względzie nawet długoletnią perspektywę projektowania przestrzeni w planie ogólnym, powierzchnia terenów, na których dopuszcza się tereny elektrowni słonecznej i elektrowni wiatrowej, wydaje się być przeszacowana. Należy poddać weryfikacji skalę tych stref. W opiniowanym planie dopuszcza się lokalizację elektrowni słonecznej w otwartych przestrzeniach rolniczych, w 28 strefach o charakterze rolniczym, a elektrowni wiatrowej łącznie w 15 strefach rolniczych (SO i SR). Szczególne wątpliwości dotyczące słuszności tego rozwiązania dotyczą stref: 2SR, 7SR, 9SR, 18SR, 19SR, 23SR, 25SR, 19SO, gdzie znaczny udział powierzchni przypada użytkom klas I-III. Może to bowiem prowadzić w przyszłości do nieuzasadnionego zainwestowania na terenach zwartych kompleksów rolnych, w tym na gruntach wysokich klas bonitacyjnych. Wobec tego, należy zmniejszyć

powierzchnię gruntów, na których dopuszcza się lokalizację elektrowni słonecznych i wiatrowych oraz zmienić ich lokalizację w taki sposób, aby ewentualne nierolnicze zainwestowanie nie naruszało zwartości rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz nie obejmowało gruntów klas I-III.

Dodatkowo wymaga wskazania, że w kwestii celowości przeznaczenia na cele nierolnicze gruntów rolnych klas I-III, zlokalizowanych w strefach planistycznych o charakterze nierolniczym poza obszarem uzupełnienia zabudowy, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi będzie się wypowiadał na etapie uchwalania miejscowego planu zagospodarowania obejmującego te grunty, mając m.in. na względzie zwartość rolniczej przestrzeni produkcyjnej, posiadane rezerwy gruntów słabszej jakości produkcyjnej oraz zasoby gruntów przewidzianych na cele nierolnicze w zakończonych procedurach planistycznych (2).

Ponadto, w strefie oznaczonej jako 3SO, znajdują się stawy rybackie, które stanowią część stawów, obiektów stawowych położonych w innej strefie planistycznej – 26SR. Zatem stawy położone w strefie 3SO należy również zakwalifikować jako strefa planistyczna SR – strefa produkcji rolniczej, ponieważ profil strefy otwartej – SO nie uwzględnia specyfiki związanej z prowadzeniem działalności w zakresie akwakultury i rybactwa. Przypisanie terenów na których znajdują się urządzenia hydrotechniczne nadające się do chowu, hodowli i przetrzymywania ryb, terenów obejmujących powierzchnię ogroblowaną wraz z systemem rowów oraz terenów przyległych do stawów i należących do obiektu stawowego do odpowiedniej strefy planistycznej (SR– strefa produkcji rolniczej) uwzględniającej akwakulturę oraz działalność rybacką zapewni zgodność zapisów planistycznych z możliwą lub rzeczywistą formą użytkowania terenu jak również umożliwi prawidłowy rozwój, konserwację i funkcjonowanie tych obiektów. Ponadto będzie spójne z przyjętym, w planie ogólnym gminy Radowo Małe, przyporządkowywaniem obiektów stawowych, stawów rybackich do stref SR. Strefy produkcji rolniczej SR powinny być wyznaczane na terenach obiektów stawowych, stawach hodowlanych aby umożliwić przeznaczenie tych terenów w planach miejscowych pod funkcje akwakultury i obsługi rybactwa.

Uwzględniając potrzebę ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej nie można zapominać o niezbędnych inwestycjach, które przyczyniają się do wzmocnienia

produkcji rolnej oraz zmniejszenia jej oddziaływania na środowisko. Takimi inwestycjami są w szczególności biogazownie rolnicze, które zgodnie z obowiązującymi przepisami mogą być lokalizowane w gospodarstwach rolnych, a ich lokalizacja, jeśli nie zajmuje powierzchni większej niż 1 ha, to w myśl przepisów (3) nie wymaga zmiany przeznaczenia gruntów oraz ich wyłączenia z produkcji. Zatem przygotowywany plan ogólny nie powinien ograniczać działalności rolniczej w zakresie budowy biogazowni rolniczej, w szczególności, jeśli obecny lub planowany profil produkcyjny gospodarstw rolnych związany jest z produkcją zwierzęcą.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Jacek Czerniak
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) art. 13i ust. 3 pkt 5 lit. a ustawy z dnia 27 marca 2023 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, z późn. zm.);
- (2) art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82);
- (3) art. 2 ust. 1 pkt. 3a ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82).